

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MÉGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Cséregpiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4-5 óra között található. Kis-Küküllőmegyei érdektől közlemények Gyöngyösi István főszerkesztőhöz Dícső-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETESI ÁR

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr., negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVETETNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest, Lang Lipót, Haenstein és Vogler (Jaulus) Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa Haenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Előfizetési felhívás.

F. évi október hó 1-ével lapunkra új (okt. 1-től decz. 31-éig terjedő) előfizetést nyitunk. Lapunk az eddigi irányban haladva, továbbra is első sorban Erdély keleti végvidékeinek érdekeit fogja képviselni és előmozdítani. E mellett azonban tájékoztatni fogjuk t. olvasóinkat úgy a hazai, mint a külföldi politika legfontosabb kérdései felől; hozni fogjuk továbbra is a helyi érdekű és a nagyvilági legújabb híreket; közgazdasági rovatunkban kizárólag városunk és vidékünk gazdasági, kereskedelmi, ipari és forgalmi viszonyaival foglalkozunk; végül kiváló gondot fordítunk tárczáinkra, melybe csakis irodalmi színvonalon álló, érdekes és szórakoztató közleményeket veszünk fel.

Ajánljuk lapunkat a t. olvasóközönség szíves figyelmébe és hazafias pártfogásába és kérjük az előfizetésnek idején való megújítását, nehogy a lap szétküldésében késedelem álljon be.

Együttal kérjük azon t. előfizetőinket, kik a múlt negyedévre az előfizetési díjjal még hátralékban vannak, szíveskedjenek azt lapunk kiadóhivatalába mielőbb beküldeni.

Hazafias tisztelettel

Brassó, 1890. szeptember havában.

A „Brassó” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Haladunk, — haladjunk!

(II.) Már megelőző cikkünkben kijelentettük, hogy idegenforgalmunk fejlesztése érdekében egy modern hotel építése után, nyaralók építését tartjuk a legstingősebb teendőnek. Azaz talán nem is jól fejeztük ki a dolgot, mert tulajdonképp nem is nyaralókat, hanem egyes családok számára épült, cottageszerű, kerttel ellátott lakóházakat contemplantunk.

Ennek, mint minden teendőnek, melyre e sorokban szemügyet vettünk, ép úgy városunk lakói érdekében, mint az idegenforgalom fejlesztése szempontjából is, kiváló jelentősége volna. Városunk nyomoruságos lakásviszonyaira a szót is kár vesztegetni. Az utca felé szűk, rendszerint három ablakos s keskeny, többnyire piszkos és büzhödő udvarban hosszasan elnyúló lakóházaink valóságos satyrái minden okszerű s hygienikus építkezésnek. A középkor örökei, mikor a falak szabtak határt a város terjeszkedésének. De lakói, az emberi természetben rejlő maradiságnál fogva, hozzászoktak s megszerezték a szűk látókört is, mely városunk lakóinak egyenként s egyetemben is egyik jellegző tulajdonságuk.

Nyáron azután a lakók, régi szokás szerint elhagyják lakásaikat, elmennek nyaralni; ha lehet, városi lakásukat kiadják a még forróbb Romániából ide kerülő nyaralónak, a ki kényszerítéséből, de bizony nem jókedvűből, kiveszi. — Kivételesen vannak jobb, van két-három jó lakás is e városban s mikép értékesítenek ezek mint nyári lakások? Egyesekért a két nyári hónapra az egész évi rendes házbérnek közel kétszeresét fizették, — ez elég világos figyelmeztetés, mily jövedelmező lehet a befektetés, ha a kor igényeinek megfelelő, családházakat tudnánk előteremteni s e célra a nyaralóknak is rendelkezésre bocsátani.

Ily lakóházak létesítése a városnak életérdeke; a létesítés ugyan nem lehet a város kötelessége, de igenis kötelessége azt minden módon támogatni. Alesius is e nézetet vallja szóban forgó röpiratában, de a módozatot illetőleg nem vagyunk vele egészen egy nézetben; nevezetesen a javasolta helyet illetőleg semmikép sem fogunk megegyezhetni. Ő ugyanis a felső sétatény alatt fekvő, most városi faiskolának használt térséget hozza javaslatba. Nyári laknak e tér nagyon alkalmas, — állandó, té-

lire is használható ház oda építeni nem tanácsos; nekünk pedig, ha valamit létesíteni akarunk, a dolgot ez uton kell megkezdennünk. — Eszményi programnak a jövő számára szívesen fogadjuk el Alesius ajánlatát, de nekünk azonnal, már holnap kellene cselekednünk; már pedig ez oly helyen, mely a várostól egyelőre teljesen el van zárva, melynek semmiféle kocsival megközelíthető útja nincs, hol a létesítéshez a szükséges határozathozatalt beleértve, évekre van szükség, lehetetlen. Más hely után kell néznünk.

Alkalmas helyül kínálkozik első sorban is a tágas Postarét. A városra nézve, mai jövedelmét tekintve, alig képvisel 1000 forint értékét; ha beépítenék, indirect jövedelme a városra nézve, a legszerényebb számítás szerint is legalább 10.000 forint volna évenként! — Uram! Ha ajándékba adjuk valakinek a Postarétet s azon, a mi könnyen lehetséges, 20 családi lakóház épül: önk 10.000 percentre helyezik el a tőkét! . . . Igaz, e jövedelem directe nem a városi pénztárba, de iparosaink s kereskedőink zsebébe folyik, de onnan is nem a Postarét mai jövedelmének legalább is tízszerese folyik-e a város erszényébe?!

Tudunk más helyet is; így például a Bolonyának az új vasuti út által történő áthasításánál, a város okszerű gazdálkodást tételvezve fel, annyit fog kihasítani, hogy jobbra-balra épületek keletkezzenek s reméljük, hogy azoknak oly méreteket fog adni s oly feltétel mellett fogja tovább adni, hogy kerttel körüvezett házak épülhessenek rajtuk. — Azonban ha ezt akarja, akkor a telkeket jóval olcsóbban kell eladnia, mint a hogy azokat kisajátítja, mert másképp nem akadáhat reájuk vevő.

Százezreket nyerni csak úgy lehet, ha az ember investál, azaz tőkét fordít oly célra is, mely csak indirecte jövedelmez. Ha városi

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Visszaemlékezés a szegedi vésznapokra.

(Egy szemtanú élményei.)

(A „Brassó” eredeti tárczája.)

(Vége.)

Még egy napot töltöttünk Szegeden. Ott tartózkodásunk harmadik napján körülczirkáltuk a várost, bejártuk minden utcáját és sikerült még egynéhány embert biztos helyre szállítani. Emberélet azonban már nem volt komolyan veszélyeztetve, mert a hátramaradottak solid kőházakban voltak, melyek a víz hatásának biztosan ellentállottak.

Néhány érdekes epizód azonban e napról is megmaradt emlékezetemben, melyek rövid fölelevenítése talán nem nélkülöz minden érdeket.

A polgármester rendelkezése szerint a Szeged nyugati oldalán levő apró tanyákat kelle szemügyre vennünk, mert azok lakói állítólag komoly veszedelemben voltak. Kievezünk tehát e tanyákra, de azokat teljesen elhagyatva találtuk; mint utóbb kiderült, lakosaikat már előtte való nap az új-szegedi partra szállították. Onnan visszajövet az alföld-flumei vasút töltése mentén haladtunk s nem kevéssé csodálkoztunk, mikor egyszerre a vágányokon álló vasúti kocsikat pillantottunk meg, melyekből hatalmas füstszlop emelkedett égnek.

Oda érkezve láttuk csak, hogy az öt vagy hat waggon zsufolva van emberekkel, főképp sok nőt és gyermeket találtunk ott. Egyesek épen ebédjüket

főzték; régi butordarabokból élesztettek tüzet, mely fölött nagy bográcsban vigan rotyogott a szegedi tokány. Bennünket is megkínáltak s minthogy három nap óta nem ettünk meleg ételt, valódi állati kéjjel nyeldestük a forró falatokat. — Egy fiatal képviselő (nevére már nem emlékszem) teljesítette itt az árvízi biztos feladatát s mint mondá, már kirendelte a pontonokat, melyek a vasúti kocsik lakóit elszállítják innen.

Rövid tartózkodás után visszatértünk Szegedre s a mint a kórház-utcán evezünk, szemünkbe ölik egy kis pléh-csónak, melyet két tűzoltó hajtott s a csónakban szálfegyenesen állott a teljhatalmu s rettegett vészbiztos: Zubovics Feodor. Egy kis halászbárka járt előtte, melyet Zubovics csónakja szemlátomást üldözött. A csónakot kétségbeesett sietséggel hajtotta két cigány, de a Zubovics tűzoltói is derekasan meghúzták az evezőket s mivel különben is zsákutczába kerültek, csakhamar elérték őket. Ekkor két lövés dördült el s a mennyire a távolból kivehettük, a halászbárka üresen himbálódzott a habokon. — A dolog nem volt új előttünk; az árvíz hyénái minden emberi érzésből kivetkőzve, csak drága pénzen mentették meg a szorultságban levőket: egyesek 3-4, sőt 500 forintokat fizettek megmenekülésükért. Ez okból statárium volt hirdetve s a teljhatalmu vészbizos kiméletlen razzíát tartott e fenevadakra, kiken többnyire rövid uton tett igazságot.

A délután folyamán, a zsufolásig megtelt város-házáról kelle az embereket a Tisza partjára az új-szegedi hídfőhöz szállítanunk s e munkában dereka-

san segédkeztek a Szapáry Gyula gróf (gondolom, akkori közlekedési minister) különvonatával érkezett Pest-városi tűzoltók s a katonaság is. Három nap óta e délután láttunk először szárazföldet s szárazon maradt házakat, nevezetesen a Tiszaparton 4-5 emeletes nagy ház állott szárazon, egyebek közt a Hungaria szálló, melynek minden zugát megtöltötték a Budapestről menteni jött egyetemi hallgatók, a kik azonban egyrészt későn érkeztek, másrészt csónakok hiányában teljes tétlenségre voltak kárhoztatva s jelenlétükkel csak növelték a fejtelenséget. Szinte sajnáltuk ifjú collegáinkat, kik a kávéház asztalai körül ülve, egyéb teendő hiányában, a harminczkét levelű bibliában lapozgattak és segítettek fölemészteni azt a kevés eselést, a mi miatt nekünk kelle éhezünk.

Harmadik nap este minden emberélet biztonságban volt, — persze a legtöbbnek csak pusztán életüket mentették meg s talán szívesebben pihentek volna ők is vagyunkájukkal együtt a Tisza vize hús habjainak szemfödele alatt. Nagyon sok lett földönfutóvá, elvesztvén az anyagi lét minden eszközét.

Küldetésünk be volt fejezve s mi harmadik nap este fájdalmas és borzalmas emlékektől megzsibbadt lélekkel, testileg is egészen megtörve tértünk vissza Budapestre.

Azóta Szeged kikelt hullámsírából, levetette a mult borongó gyászát s mint egy nyomasztó álomból fölébredt óriás, friss erővel nyújtóztatja duzzadó tagjait. Előtte azonban örökké feledhetlen marad az az idő, mikor ez óriást a halállal láttam vívódni. *

atyáink ezen nemzetgazdasági elvet nem tanulják meg (hogy eddig nem tudták, azt egy nagyon drasztikus példával tudnók illusztrálni, melynek közlését más alkalomra tartjuk fenn), akkor a haladás, városunk felvirágozásának útja el van zárva.

Alesius javasolja, hogy a város az ily nyaralók építésére alkalmas helyeket adja el, részben adja ajándékba a szépítő-egyletnek. Ezt teljesen helyeseljük, de csoportosítanók e helyeket. Véleményünk szerint a következő helyekről lehetne szó: I. csoport: 1. Postarét, 2. a gázgyár mögötti terület, 3. a Bolonyában kihasítandó új utca.

E telkek parcellirozandók s ingyen vagy alig számbavehető áron volnának átengedendők a szépítő-egyletnek, mely azokat kerttel körülvett lakóházak számára eladhassa, mindamellett ama kikötéssel, hogy a kérdéses telken, az előzőleg megállapított méltányos s nem túlságosan korlátozó föltételek mellett, a vevő 2 év alatt, kerttel körülvett családi lakóházat épít. Természetesen kikötendő volna azon maximalis (de azért mégis minimalis) ár, melyért a szépítő egylet a telkeket eladhassa, valamint az is, mi célra fordítsa az egyesület ilyen jóvedelmét.

Miért javasoljuk mi is a szépítő-egyesület e közvetítő szereplését, az a beavatottnak fölösleges magyaráznunk is; a ki tudja, mennyi bajjal jár, mennyi időt vesz igénybe, a míg egy telket vesz az ember a hatóságtól, az belátja, hogy ha más mód nem találtatnék, 100 vevő közül 99-nek elmúlik építési kedve, mielőtt telekhez jut.

A II. csoportba sorolnók a Várhegy s a mostani katonai gyakorlóterén a Cz'gonia előtt fekvő háztelkeket. Ezek beépítését is csak úgy tartjuk lehetségesnek, ha a város azoknak eladatását másra ruházza, úgy hogy szabadkéz-ből eladhatókká váljanak. A város érdekében fekszik, hogy itt értékesebb, csinosabb házak épüljenek; a ki ilyet építhet, az méltányos árt fizethet a telekért is. Itt terhesebbek lehetnének az építési föltételek, a mennyiben e háztól bizonyos architektonikus dísz is megkívánandó volna. S ha a lakóház építés egyszer megindult, kétségtelen, hogy akadnak majd vállalkozók, kik ez értékes telkeket is beépítik.

Csupán a III. csoportot képezhetnék az Alesius által javasolt, tisztán nyaraló-telkek, melyek értékesítésére teljesen elfogadjuk az általa is contemplált módot, azon megjegyzéssel, hogy valamint az I. csoportbeliek, úgy ezek is ingyen, vagy minimalis áron a szépítő-egyletnek volnának átengedendők s annak kezén elárúsítandók. Ily uton lehetségessé tétetnék, a városunkban tespedő építkezési vállalkozás felélénkítése s ezzel városunk felvirágztatása nagyban biztosíthatnók; ha ellenben a város e telkekből nagy jóvedelmet akar kifacsarni, talán bevesz 25.000 frtot, de talán elveszteget évek

hosszu sorára nem 25.000, de 250.000 forint évi pénzforgalom-gyarapodást.

Ezekben érintettük a szóban forgó ügyek — meggyőződésünk szerint — legfontosabbjait, a másodrendűekre alkalom adtán visszatérünk.

Belföld.

(Ellenzéki hírek.) Gróf Apponyi Albert, egy barátjához intézett s a „Neue Fr. Presse” útján nyilvánosságra jutott levélben érdekes adalékokkal szolgál az ellenzék két árnyalata által inscenirozott tavaszi botrányhoz. Apponyi kénytelen Eötvösnek igazat adni abban, hogy csakugyan bizottság állott fenn, mely az utcai botrányokat rendezte, de ebbe az Apponyi-pártból senki sem volt kiküldve s mikor Apponyi megtudta, hogy az ő pártjabeliei is szerepelnek benne, nagyon erőlyesen lépett fel ez ellen és azóta egy mérsékelt ellenzéki képviselő sem volt a bizottság tagja. Apponyi — mikor a bizottság létezését megtudta, határozottan visszautasította annak befolyását az ellenzék actiójára s így magától értetik, hogy annak tetteiért felelős nem lehet.

Minden lapban felüti fejét a hír, hogy a mérsékelt ellenzék legközelebb fusióvál a szabadelvű párttal s hogy Apponyi Albert gróf elvállalja a belügy-ministeri tárczát. Megengedjük, hogy e hír ma még csak pusztá combinatió alapszik, de még sem egészen alaptalan, mert a mérsékelt ellenzék egynéhány képviselője nyílt vallomást tett beszámolójában arra nézve, hogy az elkövetkezendő parlamenti ülésszak oly változásokat teremthet, melyek a fusiót lehetségessé teszik. E felfogás ellen a párt maga sem tiltakozott sehol s abból a körülményből, hogy Apponyi Albert gróf jászberényi beszámolója — állítólag az országos vásár miatt — elmaradt, csak újabb tápot nyer e lehetőség. A „P. H.” esütörtöki száma ugyan beavatott ellenzéki körökből eredő lágy meleg óvást emel s hangsúlyozza, hogy Apponyi semmiféle fusióba nem fog belemenni, mert a fusió az elvek kölesönös felfüggesztésén alapuló compromissum, már pedig az ellenzék egy jöttát sem fog programjának elvi tartalmából kitörölni; mégis megengedi, hogy Apponyi esetleg beléphetne a cabinetbe, ha oly befolyást biztosítanak neki, mely garantíát nyújthat programjának feltétlen keresztülvitelére. Vederemo!

Eötvös Károly folytatja elkeseredett nyilatkozatait. Ezúttal arról van szó, hogy ő felsége és udvara a függetlenségi pártot teljesen ignorálja: függetlenségi párti férfiak soha sem hivatnak udvari ebédre; udvari ünnepek és estélyek alkalmával az úgynevezett cercle folyamán a felség függetlenségi pártihoz soha szót sem intéz; ha ő felsége az országban megjelenik, tiszteletére ott vannak a függetlenségi párt férfiai, de ezek az udvar által tökéletesen mellőzöttek stb. Erre a félhivatalos jellegű „Bud. Corresp.” alapos czáfolatot közöl s világosan kimutatja, hogy az udvari estélyekhez a képviselőház minden tagja meghívatik s ha ő felsége országunkban megjelenve, udvari ebédeket ad, azokhoz — mint legutóbb Székelyhidon és Debreczenben is — függetlenségi pártiak, köztük még egyszerű földművesek is, gyakran hivatalosak. Mindebből kitűnik, mennyire kár

volt tavaly Polónyinak Kossuthnál kérdést intézni az iránt, nem látja-e elérkezettnek az időt, hogy a függetlenségi párt állást foglaljon a parlamentben a korona ezen eljárása ellen. A f. évi szeptember 12-iki felejtetlen debreczeni nap után legkevesebb volt ok ilyen furcsa vád hangoztatásával előállni, főleg miután mindenki tudja, hogy egyetlen alkotmányos országban sem áll a korona annyira a pártok fölött.

Hangverseny.

Már régóta nem részesültünk a maga egészében ép úgy, mint minden egyes részletében, oly sikerült műélvezetben, mint a milyent Hesshaimer L. úrnőnek Popovici M. és Popper J. úrak közreműködésével mult csütörtökön szép számú válogatott közönség jelenlétében adott hangversenye nyújtott. Hesshaimer L.-né, kinek felléptét előkelő művészi hírnév előzte meg, azt tegnapelőtti szereplésével tökéletesen beigazolta. Szenvedélylyel, férfias erőlylyel, lendülettel játszik, technikája kifogástalan; előnyösen kiválik még a jó zongorázók közül feltűnő ügyességgel s virtuozítással bíró balkeze. Webernek gyönyörű C-dur sonátája, a hires Perpetum mobile-vel, Chopin-nak ritkán játszott As-dur polonaise, Raffnak hatásos phantáziája, valamint a hangverseny végén Seltén M. úrnóval (szintén igen jeles zongoraművész) két zongorán játszott 2-ik Liszt-féle rhapsodia bő alkalmat nyújtott tehetségének sokoldalúságát s érett zenei ízlését bemutatni. Mint különösen figyelemreméltó körülményt fel akarjuk említeni, hogy az utolsó piéce-t is kóta nélkül játszották.

Popovici tanár úr a töle már megszokott finom ízléssel s az általa előadott darabok mélyéig ható művészi előadással énekelt nálunk még ismeretlen s pompásan válogatott három dalt [Dima-tól, Sigmund szerelmi dalát Wagnernek „A Walkyrok” cz. operájából s a korán elhunyt tehetséges Brücklernek egy dalát. Talán soha nem hallottuk őt szebben s érzelmeteljesebben énekelni, mint ez utóbbi dalban.

Új volt közönségünk előtt a hangversenyen fellépő harmadik művész, Popper F. úr, a városi zenekarnak ujonnan szerződött tagja. Popper nemcsak névrokona a budapesti zeneakadémia világhírű tanárának, de annak kitűnő tanítványa is, ki mesterét sokat ellesett. Nemes hangszerén kifejtett művészetével a szó szoros értelmében elbűvölte a hallgató-ságot. Popper vagy hat számot játszott, nagyobbára mesterének elegáns szerzeményeit, azonkívül Goltermann-nak egy hangversenyt s Molique-nek magas stylben írt egy adagióját a közönségnek osztatlan zajos tetszésnyilatkozatai között. Jó solistákban hiányt épen nem szenvedő városi zenekarunknak legkíválóbb s szép jövővel bíró művésze ma Popper, kinek játékában őszintén óhajtunk, minél gyakrabban gyönyörködni. Nem szabad végül megfeledkeznünk Lassel R. úrról, ki az összes ének- és gordonka számokat eléggé nem dicsérhető módon kísérte. — A hangverseny a szokottnál kissé későbbben végződött, de a szereplő művészek oly tökéletesen nyújtottak, hogy azt a közönség mindvégig élvezettel s feszült figyelemmel kísérte.

M

Pillantás a magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésének múltjába és jövőjébe.

(Irtá és a Nagypáradon tartott XXV. vándorgyűlés záróülésén, 1890. aug. 20-án felolvasta Dr. Szabó József, egyetemi tanár.) (Vége.)

A természettudományok mellékes művelése szórakozásból és hajlamból sehol sincs annyira kifejlődve, mint Angliában. Az amatőrök roppant száma az, mi a britt associatio virágzását főleg előidézi.

Anglia e tekintetben eltér a kontinens országaitól; Németországban, de még nálunk is, mint mondják, a professori bölcesség, mint csepp a Pecze-patak tavában, elenyészik az amatőr bölcességben; a tudományok s különösen a természettudományok művelése a középosztályban oly általános és egyes ágakban oly intenzív, hogy ezen módja a tudomány-művelésnek azt idézi elő, hogy a brit asociatio vándorgyűlésein voltaképen a tudomány rendszeres — mondjuk — hivatalos művelői és a specialisták találkoznak, ez utóbbiak behatolva oly részletekbe, melyekbe a rendszeres művelő behatolni reá sem ér. A nagy részvét innét magyarázható, mert ezen sok tudomány-művelő a szellemi érintkezést egyéb tudósokkal óhajtja s érdekében levőnek találja. Így aztán kifejlődik másoknál is, hogy jó hangzású dicsekedéssé válik azt mondhatni, hogy én is tagja vagyok a britt associatióknak. A tagok ezen kategóriája pénzzel egyaránt járul a vándorgyűlés céljaihoz és így nem csak hogy szívesen látják, de lehetőleg nagy számban iparkod-

kodnak őket oda édesgetni. Ezeket különben könnyen lehet fölismerni, legkönnyebben a tudományos estélyeken, mert azok altató hatással vannak rájuk.

A kedves angol nőkről lehetetlen külön meg nem emlékeznem. Ezek tán negyedét teszik a tagoknak és így a jóvedelemnek.

Németországban az ilyen amateur közönség csekély, nálunk még inkább az. A természettudományok általános művelése, mely Angliában a társadalom minden rétegében és osztályában ki nem vesző gyökeret tudott verni, szintén nem egy-két év műve, de anynyi bizonyos, hogy az angol vándorgyűlések sokban járultak ahhoz és ezen impozáns testület, melynek körülbelül 2000 tagja szokott lenni, Angliában nagy missiót teljesít, a tudomány előbbre vitelére hat feletle sok irányban, mire úgy pénzereje, mint a szakemberek nagy száma is képesíti; a tudományos téren a selfgovernment egyik hathatós nyilvánulása ez és innét van, hogy a tudományos férfiak legfényesebb neveit találjuk a központi választmányban ép úgy, mint a helyi tisztviselőségben, kik körül a kisebb csillagok örömmel csoportosulnak.

A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlése reformon ment már keresztül; az eredeti német szervezet alapjának megtartása mellett üdvös módon átvette az angol, amerikai és a legújabb keltű francia vándorgyűlések belszerkezetéből azt, hogy legyen központi állandó választmánya, legyenek szak-

csoporti előadások, tudományos estélyek és csak egyféle tagok; mert mi is oda gondolunk, hogy majd a magyar tudomány-művelés sportja is megszülemlik s az ilyen specialistától, akár írt, akár nem, mindegyikünk tanulhat, a szakválasztmány pedig megóv minden rendellenességtől csak úgy, mint Angliában.

Vándorgyűléseinket a jövő pályafutására tehát útnak indíthatjuk olyan berendezéssel, mely mellett jobban virágzik ezen intézmény három nagy nemzetnél, mint a negyedik nagy nemzetnél, a németnél, hol ezen intézmény inkább merev és jóformán csak a hivatalos szakemberekre akar szorítkozni.

A magyar közönség jóindulatát és érdeklődését, melyet félszázadon át tanúsított, úgy hiszem, nincs ok féltetni; a tudomány-művelés sportjának meghonosulása azonban lassu folyamat, azt nem lehet föltételezni a mostani generációban, hogy a mikroszkop sikeresen küzdjön meg a kártya-sporttal oly ezélből, hogy ez utóbbi ne kizárólag magának vindicálja a szórakoztató hatást, hanem azt egymás között megosztásák. A szép lendületnek indult tanítás, melyről a nagyváradi vándorgyűlésen a vidéki tanárok által tartott oly sok jeles előadás valóban örvendetes bizonyítást tesz, egyúttal annak reménye, hogy a természet tanulmányozását, mely az angol egyéniség kiválóságához oly sok tekintetben hozzájárul, a magyar génius szintén nemzedékről nemzedékre előbbre fogja vinni.

Brassó vármegye tűzrendészeti szabályrendelete.

(Folytatás.)

20. §. A községi előljáróság (polgármester) köteles, tüzesetnél a szabályszerű rendelkezéseket megtenni és intézkedni, hogy a tűzvész kitörésének híre úgy helyben, mint — ha szükséges — a szomszéd községekben lehető gyorsan elterjedjen, utóbbi esetben lehetőleg lovas tűzjelentők által. — A főszolgabíró is azonnal értesítendő, ki — ha lehetséges — a tűzvész helyszínén megjelenni köteles.

21. §. A tűz-riadó jelek a helyi viszonyok szerint alkalmazandók. — Haranggal ellátott tornyokkal bíró helységekben tűzjelzőül harangszó használandó.

22. §. A kölcsönös segélynyújtás 10 kilométernyi távolságra, különös felhívás nélkül és ingyen eszközöndő.

Rendkívüli esetekben a segélynyújtás nagyobb távolságokra is kiterjed.

III. A tűzoltás.

23. §. Minden község feladata, a szükségletnek megfelelően szervezett, begyakorolt és a szükséges felszerelési tárgyakkal ellátott oltó- és mentő kart létesíteni. Ezen feladatnak megfelelően egy szervezett szakszerű és fizetett tűzoltóság által, vagy egy önkényes, vagy végre köteles tűzoltóság.

IV. Önkényes tűzoltóság.

24. §. Minden községi előljáró kötelezve van a községnek férfi lakosaihoz egy önkényes tűzoltóság szervezése céljából felhívást kibocsátani és mindenütt, hol legalább 25 férfi önkéntesen tűzoltói szolgálatra jelentkezik, egy önkényes tűzoltóság szervezendő.

A községi előljáró tartozik azután a jelentkezett egyéneket parancsnok-választás és megalakulás céljából összehívni.

25. §. A rendszabályok a tűzoltó-kar közgyűlésén alkotandók meg és ezután a község képviselőtestületének jóváhagyás végett előterjesztendők, az önkéntes tűzoltók rendszabályai végül a nagyméltósági m. kir. belügyministeriumhoz jóváhagyás végett előterjesztendők.

26. §. Jogukban áll ugyan az önkéntes tűzoltóegyleteknek, rendszabályukat, szolgálati és gyakorlati rendeleteiket önmaguknak alkotni, a parancsnokot megválasztani, de mindamellett szem előtt kell tartaniok az ezen szabályrendeletben foglalt intézkedéseket, úgyszintén az 1875. évi május hó 2-án 1503. sz. a. kelt magas ministeri rendelet IX. pontját és a parancsnok megválasztását előljárósága által megerősíttetni tartoznak.

27. §. Az önkényes tűzoltó-egyletek köteleessége évenként legalább hat gyakorlatot tartani, melyekben a tűzoltói szerek körüli begyakorlás végett az összes kar részt vesz.

28. §. A község előljárósága a tűzoltó-kar fölött felügyeleti jogot gyakorol és a tűzoltó-parancsnokság köteles legalább egyszer évenként a tűzoltóügyekről az előljárósághoz tüzetes jelentést tenni.

29. §. Egy önkényes tűzoltóság, mely a méltányos követelményeknek és az 53888./I. 1888. sz. országos tűzrendészeti szabályrendelet rendelkezéseinek meg nem felel, az I. fokú rendőrhatalóság által feloszlatható.

V. Köteles tűzoltóságok.

30. §. Mindazon községekben, melyekben sem fizetett, sem önkényes tűzoltóság fel nem állítható, ezen szabályrendelet életbeléptetésétől számított 1 éven belől köteles községi tűzoltóság szervezendő. Ebbe sorozandók a községnek 20—40 éves férfi lakosai be.

31. §. A besorozástól csupán a következők mentendők fel:

1. Betegek és testi fogyatkozásban szenvedők.
2. Minden vallásfelekezet papjai.
3. Nyilvános számadásra kötelezett egyének.
4. Orvosok, gyógyszerészek, kezelő személyzetükkel.
5. Minden állami és törvényhatósági hivatalnok.
6. Kizárva maradnak mindazok, kik bírói ítélet alapján polgári jogukat elvesztették.

32. §. A községnek minden arra képes 20—40 éves férfi lakosa, a ki magát a köteles tűzoltóság szolgálatától a nélkül, hogy kellő okot jelentene be az előljáróságnak, elvonja, a szabályrendelet 53. §-a szerint büntetendő meg.

(Folytatása következik.)

NAPI HIREK.

Uj egyetemi tanárok. A király ő felsége Dr. Nagy Ferencz kolozsvári egyetemi nyilvános rendes tanárt a budapesti egyetemhez a kereskedelmi és váltójog tanszékére nyilvános rendes tanárrá a rendszerezett illetményekkel kinevezte.

A kolozsvári egyetem orvosi kara — a Dr. Bókai Árpád eltávazása következtében megürült kisérteti kórtani tanszékre helyettes tanárnak Dr. Lőte József budapesti egyet. magántanárt hívta meg, ki egy ideig mint tanársegéd volt alkalmazásban a kolozsvári egyetemen. Dr. Lőte a napokban már meg is érkezett Kolozsvárra s elfoglalta új állását. Az orvosi kar Dr. Lőtében kitűnően képzett ifjú erőt nyert. —

Hangverseny Nagy-Szebenben. Polgármesterünk leánya, Brennerberg Irén kisasszony f. hó 25-én lépett fel a nagy-szebeni színház termében. A „Sieb. Deutsch. Tageblatt“ ismertetéséből örömmel olvassuk, hogy a kisasszony gondos és beható előtanulmányok alapján, kifejezett művészi egyéniségre tett szert s immár tökéletes hegedűművésznővé érlelődött. Hangja terjedelmes és édes, de az édeskes minden nyoma nélkül, sőt az édesség némi árnyalatával, mely azonban, mentől tovább hallgatjuk, annál inkább behálózva érzékeinket. Jobb keze csuklója rendkívül rugalmas, a bal kéz technikája művészi s mindig valódi művészi érzés és akarat uralma alatt áll. Előadta Bruch G-moll concertjét, Marsik adagióját, Zarziczky pikáns mazurkáját és Sarasata czigányzenéjét, ez utóbbit oly verével, hogy a szőke hajadonő mögött a boldogult Rácz Pali barna arcát vélte az ember látni. A közreműködő Schmidt Gyula hangverseny-énekes felől is csak elismeréssel lehet nyilatkozni; hangja egészséges, tömör kellemes hangzásu baryton, kiejtése mintaszerű. A zongorakíséretet Friedmann Arnold úr szolgáltatta.

Rendőri hírek. (Találtatott.) Tegnap délután a Hirscher-utczában egy arany karperecz találtatott, este pedig a „Central“ szálloda nagy termében egy fehér zsebkendő maradt hátra. Mindkét tárgy a városkapitányságnál átvehető. — (Tűz.) Tegnapelőtt délután a Czenk mögött egy szénaboglya gyuladt meg. A tűz keletkezésének oka ismeretlen, az a hír azonban, hogy a tűz iskolás gyerekek vigyázatlansága következtében ütött ki, alaptalan. A tűz idejekorán jutott a városkapitányság tudomására, mely annak eloltása iránt azonnal intézkedett.

Jom kipur, a zsidóság legnagyobb ünnepe volt tegnapelőtt. Ez ünnepet, az engesztelődés ünnepét, a zsidóság a legszentebbnek tekinti s az egész napot ájtatoskodásban tölti. Kora reggeltől estig folyik az istenitisztelet s a jámborabb része a zsidóságnak egész nap el sem hagyja a templomokat. A Jom kipur különben a legszigorubb böjt napja is, a melyen az istenfélő izraelita reggeltől estig nem eszik semmit.

Ugron Gábor próféta. Az aradi lapok a következő mulattató adomát közlik Ugron Gáborról: Ugron fiatalabb korában épen olyan tüzes lovas volt, mint a milyen tüzesen agitál most az állami közigazgatás ellen. Egy bravour-lovaglás alkalmával a tüzes lovast a még tüzezebb ló levetette. Ugronnak kitört a lába; mikor meggyógyult, még sokáig masszírozta a sérült lábát egy öreg szolgál, a ki értette a „kenés“ titkát. Az öreg szolgál kenés közben nagyban gyönyörködött kisebbik gazdája hatalmas — csontoszerkezetében. Egyszerre, mint a kit megszállt az ihlet, ilyenféle próféciába tört ki: „A melyik bornyunak, csikónak ilyen nagy csontjai vannak, mint az urfinak, abból, ha megnő, igen nagy marha lesz.“ Ez a rustikus hangú jóslat csakugyan beteljesült, annyiban, a mennyiben a nagyösztü Gábor urfi kinőtte magát igazi nagy . . . emberré.

Huszár-bravour. A nagy-kanizsai 3-ik honv. lovasdandár Szabadhegy tájékán szerdán, jelzett ellenségre az utolsó rohamot intézte. Az ezredek villámgyorsan fejlődtek és a legádázabb roham közepette, a 7-ik huszárezred arcvonala előtt 20—30 lépésnyire keresztben futva — mintha a földből nőtt volna ki — tűnt fel egy 4—5 éves leányka. Az idegrázó jelenetre minden szív megrendült, kétségtelen volt, hogy a következő pillanatban a szerencsétlen gyermek, összemarozangolva a száguldó paripák patái alatt leheli ki ártatlan lelkét. Az ezred előtt rohanó Perczel ezredparancsnok figyelmeztetőt adott és az 5-ik századnak — melynek a gyermek ép arcvonala elé ért — jutott a teljesíthetetlen feladat egy életet megmenteni. A következő pillanatban a gyermek porfellegbe vész, majd a lovakat mesterileg parirozó derék huszárok örömrádása között, még csak fel sem döntve, az ezred mögötti porfelhőtől bontakozott

ki és futott tova az ártatlan teremtés. Hogy mi ez, csak az értheti meg, a ki tudja, hogy mi egy lovasdandárnak a rohama.

Megszökött szerzetes növendékek. A ferenczrendiek közül néhányan, élükön László Polykarp székel baráttal, kieszközölték Rómában, hogy állítsák vissza azt a szigorú életrendet, melyet a szerzet alapítója, assisi szent Ferencz, ezelőtt 700 évvel követett. Nevezetesen mondjanak le a zárdán kívül minden társadalmi foglalatosságról. Sem lelkészséggel, sem iskolákban, óvókban hitoktatással ne foglalkozzanak, hanem zárkózzanak el celláikba, öltsek fel a durva, kávészínű szőrruhát, a nagy rengeteg csuklyával, mely alá alsó ruhát venni nem szabad, fejük tetejét borotválják le és csak folytonos szent elmélkedéssel, imádsággal, a legridegebb aszketizmusban töltsék életüket stb. Nálunk mindenekelőtt a növendékekben akarták megkezdeni ez emberietlen rendszert, még pedig a malaczkai zárdában. A kísérettel azonban alaposan felsültek, mert, mint Pozsonyból távirják, a malaczkai szerzetes nevelőintézet tizen-nyolcz növendéke, kik nem akarták magukat alávetni a tervezett szigorú zárdai életnek, tegnap közös elhatározással ott hagyta a malaczkai klastromot, Pozsonyba ment és az ottani ferenczrendiek kolostorában megszállott. Itt várják be a felsőbb egyházi hatóságok döntését, de azzal az elhatározással, hogy Malaczkába abba a rideg életbe többé vissza nem mennek.

Önkéntelen önkéntes-vizsga. Budapesten már lefolytak az önkéntes tisztvi vizsgálatok elméleti részei, még csak a gyakorlati van hátra. Igen érdekes eset történt a tábori tűzterek vizsgáján. Egy tartalékos czivil ruhás önkéntes is nekiment a vizsgának, de már az első napon elment kedve, mert az elnöklő Strommer ezredes rászólt, hogy ha nem fog jobban felelni a többi tárgyakból, akkor elbukik. Másnap az ezredes olvassa a jegyzéket és mindegyik névre felhangzik a „hier“, csak épen a mi önkéntesünk nem jelentkezett. — „Hol van?“ — kérde az ezredes és mikor megtudta, hogy ijedtében visszalépett, nyomban 4 katonát küldött a lakására, keményen meghagyva, hogy azonnal hozzák eléje. A négy vitéz csakugyan közre is fogta a tisztjelölt önkéntest és oda állították az elnöklő ezredes elé. — „Miért lépett ön vissza?“ — kérde az tőle, mire az önkéntes kijelenté, hogy ő képtelennek érzi magát a vizsga letételére, mert nem tud németül. Erre aztán az ezredes, — ki mellesleg mondva, rendkívül derék magyar ember és általános szeretetnek örvend, ily választ adott: „Az nem ok; ha nem tud németül, feleljen magyarul“. Persze, hogy az önkéntesnek se kellett több, felelt szépen magyarul és így valósággal karhatalommal jut a tisztvi kardbojthoz.

Különös rablókalandról értesítenek az angol lapok Romából: Késő éjjel hazafelé vándorol Albion fia, mikor a Condotti-úton egy idegen surran el mellette. Angolunk az érintésre gyanupörrel él, zsebéhez kap s órája hült helyét találja. Utána veti magát a tolvajnak s e hangos kiáltással: „add ide az órát“ üldözi. A kergetett s gyanuba fogott ember teljes erejéből fut a Quirinál-felé, de az angol utólérte, elvette tőle az órát s büszke önértéssel tért szállására. Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn óráját az asztalon találja, minthogy elmenetelekor ott felejtette s másnap minden lapban olvasta, miként támadott meg egy izmos rabló egy francziát, miként rabolta el óráját.

„Képes divattudósítás Bécsből“ a czime egy terjedelmes és mintegy 400 ábrával ellátott füzetnek, melyet Schein S. a Bécsben Bauernmarkt 13. sz. a. létező, előnyösen ismert divatruház és a Landskron-gasse 1. sz. a. lévő, híres szőnyegraktár főnöke adott ki az idei őszi és téli idényre. Ezt az érdekes könyvet, mely a női divatnak és a szőnyegiparnak valóságos kincses bányáját tartalmazza és szép kiállításánál és terjedelménél fogva értéket képvisel — mint bennünket értesítenek — a czég egyszerű írásbeli megkeresésre bárkinek ingyen és bérmentve megküldi. A könyv első cikkét egy kitűnően szerkesztett idénytudósítás képezi, mely az idén domináló őszi és téli divattal foglalkozik. Ezt követik a legújabb toilették leírásai a legegyszerűbbtől a lelegegyszerűbbig bámulatos olcsó árakon, divatos női kalapok gazdag választéka, köpenyek, Tricot-derekak, női fehérneműek, vászonárúk, ágytakarók, asztalikeszletek, férfi fehérnemű, férfi- és gyermekruha és ezt követi a czégnek Landskron-gasse 1. sz. alatti nagy szőnyegraktárának képes árjegyzéke. Kitűnő minőségű futószőnyegek 29 krról feljebb, lábtörölők, ágyszőnyegek, pamlag- és fali-szőnyegek, nagy salonszőnyegek, pamlag-áttalvetők, chenille-, Lambrequin-, Peluche-, Flanel- és Piquet-takarók, úti-takarók és

plaidok, chenilia- és Tunis portierek, juta-, japáni és roccoco-függönyök, csipkefüggönyök, Store, csipke-Vitrage-ok stb. stb. meglepő választékban, gyönyörű kivitelen és bámulatos olcsó árakon. Nehéz volna a rendelkezésünkre álló helyen e szőnyegraktárt kel-
lőkép méltányolni. A szerény viszonyok közt élő itt ép oly könnyen fedezheti szükségletét, mint a dúsgazdag, a ki egy darab persiai, vagy smirnai szőnyeg-
ért kész 1000 frtot fizetni. A ki teheti, nézze meg e cég szőnyegraktárát Landskrongasse 1. sz. alatt; a kinek ez nem áll módjában, az küldesse meg magának a fent említett érdekes divattudósítást, mely a mértékvetelre is tartalmaz utasítást. A cég kívánatra szövet- és szőnyegmintákat is küld ingyen.
1—1 (303)

Hibaigazítás. A múlt számunkban megjelent, Bontoiu András javára Spudera Demeter hagyatéka elleni árverési hirdetményben a határidő téves volt, a mennyiben az árverés szept. 27-én nem d. e. 9 órakor, hanem délután 2 órakor tartatik meg.

Közigazdaság.

Szállítás a os. és kir. közös hadsereg részére.
A cs. és kir. 12. hadosztály intendaturája a zab-
szükséglet fedezésére: Feketehalom, Vidombák, Höl-
tővény, Földvár, Botfalva, Rozsnyó, Keresztényfalva,

Szt.-Péter községekben október hó 17-én, 20-án és 30-án; a kenyérszükséglet fedezésére pedig Székely-
Udvarhely állomáson később meghatározandó időben tartja meg a szokásos árlejtést.

A közelebbi föltételek a brassói, nagyszombeni, károlyvárosi és kolozsvári cs. és kir. élelmezési rak-
tárak hivatalos helyiségeiben, a hivatalos órák folya-
mán naponta betekintheők.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár közepesnek volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakul-
tak: Buza 5.60 frt, rozs 4.— frt, zab 2.20 frt, árpa 3.90 frt, kukorica 4.20 frt, lenese 5.40 frt, paszuly 5.50 frt, asszuszilva — — borsó 5 frt.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 55 kr, liba darabja 1.20 frt, réceze dara-
bonként 80 kr, pulyka darabja 3.50 frt, malacz 1 frt 50 kr. Tojás 9 drb. 20 kr.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakul-
tak: Sertéshus 44 kr, marhahus 40 kr, borjúhus 30—36 kr, zsir 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 28 kr.

Vonatindulások. a) Budapest felé: vegyes-
vonat reg. 4 óra; gyorsvonat délután 2 óra 43 perc-
kor; személyvonat este 10 óra 32 perczkor. b) Bu-

karest felé: személyvonat 5 óra 30 perczkor reg-
gel; gyorsvonat d. u. 2 óra 33 perczkor; vegyesvonat
9 ó. 48 perczkor d. e. **Vonatérkezések** a) Budapest
felől: személyvonat reggel 5 óra 20 perczkor; gyors-
vonat d. u. 2 óra 23 perczkor; vegyes vonat este
10 óra 31 perczkor; b) Bukarest felől; gyors-
vonat d. u. 2 óra 13 perczkor; személyvonat 10 óra
5 perczkor este; vegyes vonat 5 óra 50 perczkor
délután; pénteken reggel 7 óra 23 perczkor külön-
vonat érkezik Predeálról.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —

Brassó, 1890. szeptember hó 27-én.

Román papírpénz à 20 frank	8.89 vétel 8.92 eladás
„ ezüstpénz à 20 „	8.84 „ 8.89 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	8.91 „ 8.94 „
Török lira	10.15 „ 10.20 „
Arany	5.26 „ 5.30 „
Orosz papírrubel	139.— „ 140.— „

A szerkesztésért felelős:

Dr. Vajna Gábor.

Társszerkesztő:

Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)

Laptulajdonos: Harmath Lajos.

Kiadó: Alexi könyvnyomdája

H I R D E T M É N Y E K.

Sz. 5667.—1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Litsken József* végrehajthatónak *Sutoris Károly* végrehajtást szenvedő elleni 336 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a brassói kir. járásbíró) területén lévő Brassó város területén fekvő, a brassói 3298. sz. tkjkyben A + alatt foglalt 4067. hr. sz. egész ingatlanra az 1881. évi 60. törv. cz. 156. §-a értelmében 960 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1890. október hó 7-ik napján délelőtt 9 órakor ezen telekkönyvi hatóság irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírrban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1890. június 28-án.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.
(301) 1—1 Kovács, egyesbíró.

Sz. 597.—1890. k. b.

Hirdetmény.

A nagyméltóságu kereskedelemügyi m. kir. minister úr a Brassó Háromszéki helyi érdekű vasút részvénytársaság igazgatósága kérelme folytán, f. hó 5-én 54027. III. sz. alatt kelt magas rendeletével az *Ó-Tohán község határán vasúti csúcsokra szükségelt területekre nézve, az 1881. évi XLI. t. cz. 32. §-a alapján a kisajátítási eljárás megindítását elrendelni méltóztatván, ez azzal tétetik közhírré: hogy a kisajátítási terv megállapítására tárgyalási határnapul folyó 1890. évi október hó 6-ik és eset leg következő napjainak mindig délelőtti 9 órája Ó-Tohán község házába tűz-
tik ki, mely határnapra az összes érdekeltek oly hozzáadással idéztetnek meg, hogy a kiküldött bizottság a kisajátítási terv megállapítása fölött akkor is érdemben fog határozni, ha az érdekeltek közül senki sem jelenik meg.*

Fogarasz vármegye közigazgatási bizottságának Fogarason, 1890. szeptember 13-án tartott üléséből:

Horváth Mihály,
főispán.

(300) 2—3

Hirdetmény.

Alóírt ezennel közhírré teszem, hogy a **Feldmanu D. H.** csődtömegéhez tartozó kiünnlevő követelések, nemkülönben egy 500 forintos életbiztosítási kötvény és a Scherg Frigyes csődtömege elleni követelés folyó évi október hó 6-án délután 3 órakor a Lópiacson 10. sz. (302) 1—1

alatt lévő irodai helyiségemben készpénz fizetés mellett, a legtöbbet igénylőnek eladatni fognak.

A kiünnlevő követelések jegyzéke irodámban délelőtt 9—12 és délután 3—5 óra között megtekinthető.

Brassó, 1890. szeptember 24.

Dr. Weisz Ignác,
tömeggondnok.

A legnépszerűbb és
a legelterjedtebb
magyar napilap.

X-ik évfolyam.

A legnépszerűbb és
a legelterjedtebb
magyar napilap.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok: (296) 2—3

Csukási József és Rákosi Jenő.

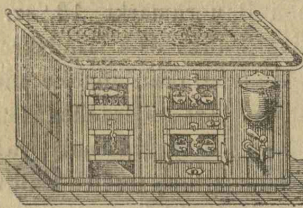
A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasókö-
zönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a
magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzésével
küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **MAGYARSÁG!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is
azonosította magát a lappal, felkarolva azt oly módon, mely
páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban
máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap” érte
el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak.

A „Budapesti Hírlap” politikai cikkeinek iránya, mint
eddig, úgy ezentúl is mindenkor nemzeti és pártérdekektől független.
Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb
forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegy-
zetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte felől táv-
irati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden város-
ban, sőt nagyobb községekben is bír a lap. A „Budapesti Hírlap”
távírási tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak
a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. A „Buda-
pesti Hírlap” tárczarovata a lapnak egyik erőssége és mindig gon-
dot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi rova-
tokat kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesülés ismert leg-
ügyesebb tudósítókra van bízva. **Rendőrségi és törvényszéki ro-
vatai** külön külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly
hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” helyet foglalhat minden
család asztalán. A **Közigazdasági rovatban** a magyar gazda, bir-
tokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges.
A **regénycsarnokban** csak kiváló írók legujabb műveit közli.

Az előfizetés föltételei: Egész évre 14 frt, félre 7 frt
negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések
vidékről legbiztonságosabban postautalvánnyal eszközölhetők,
következő cím alatt:

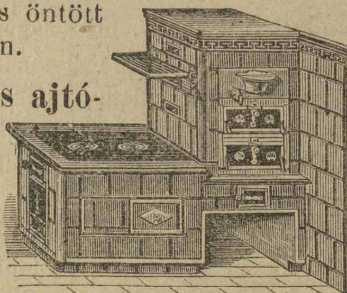
**A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának, IV.
kerület, Kalap-utca 16. szám**

Az őszi idényre!

ajánlom a t. cz. közön-
ségnek saját, minden
nagyságu és legszebb
minőségű **takarék-tűzhelyeim** raktárát.
Elfogadok továbbá ócska takarék-
tűzhelyeket és öntött
fűtőket is cserében.

Figyelembe ajánlom még **elektrikus ajtó-
zárait**, melyek mindenütt alkalmaz-
hatók, a hol házi- vagy szoba-
táviró van s azok bármely he-
lyen alkalmazott gomb meg-
nyomása által vagy külön
kulccsal nyitogathatók.

Raktáron tartok továbbá minden
electro-technikai alkatrészeket, gyári
árakon.

A nagyérdemű közönség szíves párt-
fogását mély tisztelettel kéri

Widmann Alfred,

lakatosmester és takaréktűzhely-specialista.

Brassó, Vár-utca 51. (rég. 300.) sz.

(286) 6—10